

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 28. listopadu 2005

o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu

(oznámeno pod číslem K(2005) 2673)

(2005/842/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 86 odst. 3 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 16 Smlouvy požaduje, aniž jsou dotčeny články 73, 86 a 87, aby Společenství dbalo v rámci svých pravomocí o to, aby služby obecného hospodářského zájmu byly provozovány na základě zásad a podmínek, které jim umožní naplnění jeho úkolů.
- (2) Aby bylo zajištěno provozování určitých služeb obecného hospodářského zájmu za podmínek umožňujících naplnění jejich úkolů, může se prokázat jako nezbytná finanční podpora státu určená k úhradě některých nebo veškerých nákladů spojených s plněním závazků veřejné služby. V souladu s článkem 295 Smlouvy ve výkladu ustálené judikatury Soudního dvora a Soudu prvního stupně Evropských společenství není z pohledu právních předpisů Společenství podstatné, zda jsou tyto služby obecného hospodářského zájmu poskytovány veřejnými nebo soukromými podniky.
- (3) Ustanovení čl. 86 odst. 2 Smlouvy v tomto ohledu stanoví, že podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu nebo ty, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají pravidlům obsaženým ve Smlouvě, zejména pravidlům hospodářské

soutěže. Ustanovení čl. 86 odst. 2 však stanoví výjimku z těchto pravidel obsažených ve Smlouvě, je-li splněna řada podmínek. Za prvé musí stát oficiálně pověřit podnik plněním určitého úkolu. Za druhé se musí pověření týkat služby obecného hospodářského zájmu. Za třetí musí být výjimka nezbytná pro splnění svěřeného úkolu a být přiměřená danému účelu (dále jen „požadavek nezbytnosti“). Za čtvrté nesmí být rozvoj obchodu dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Společenství.

- (4) Ve svém rozsudku ve věci *Altmark Trans GmbH a Regierungspräsidium Magdeburg v Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* ⁽¹⁾ („Altmark“) Soudní dvůr rozhodl, že vyrovnávací platba za závazek veřejné služby není státní podporou ve smyslu článku 87 Smlouvy, pokud jsou splněna čtyři kritéria. Za prvé, podnik, který je příjemcem vyrovnávací platby, musí být skutečně pověřen závazky veřejné služby a tyto závazky musí být jasně vymezeny. Za druhé, ukazatele pro výpočet vyrovnávací platby musí být stanoveny předem objektivním a transparentním způsobem. Za třetí, výše vyrovnávací platby je omezena rozsahem nezbytným k pokrytí veškerých nákladů vynaložených při plnění závazků veřejné služby nebo jejich části, přičemž je třeba zohlednit příslušné příjmy a přiměřený zisk. Za čtvrté, pokud nebyl podnik pověřený plněním závazků veřejné služby v určitém případě vybrán prostřednictvím procesu zadávání veřejných zakázek, který by umožnil vybrat uchazeče schopného poskytovat předmětné služby s nejnižšími náklady pro Společenství, musí být výše vyrovnávací platby určena na základě analýzy nákladů, které by běžný, řádně řízený podnik disponující odpovídajícími dopravními prostředky vynaložil na plnění těchto závazků.
- (5) Jsou-li tato čtyři kritéria splněna, nepředstavuje vyrovnávací platba za závazek veřejné služby státní podporu, a nevztahují se na ni články 87 a 88 Smlouvy. Nedodrží-li členské státy uvedená kritéria a jsou-li zároveň splněna kritéria obecné platnosti stanovená v čl. 87 odst. 1 Smlouvy, představuje vyrovnávací platba za závazek veřejné služby státní podporu, na níž se vztahují články 73, 86, 87 a 88 Smlouvy. Toto rozhodnutí se tudíž vztahuje pouze na vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby, pokud představuje státní podporu.

⁽¹⁾ [2003] Sb. rozh. s. I-7747.

- (6) Ustanovení čl. 86 odst. 3 Smlouvy umožňuje Komisi určit obsah a rozsah výjimky podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy a v případě nutnosti stanovit pravidla, která umožní účinně přezkoumat, zda byly splněny podmínky stanovené v čl. 86 odst. 2. Je tudíž třeba stanovit podmínky, za nichž jsou určité systémy vyrovnávacích plateb slučitelné s čl. 86 odst. 2 a nepodléhají povinnosti ohlašování předem, jež je stanovena v čl. 88 odst. 3 Smlouvy.
- (7) Tato podpora může být prohlášena za slučitelnou pouze tehdy, pokud byla poskytnuta za účelem zajištění služeb, které jsou službami obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 86 odst. 2 Smlouvy. Z judikatury je zřejmé, že s výjimkou odvětví, ve kterých existují pravidla Společenství upravující tuto problematiku, mají členské státy rozsáhlou míru volnosti při vymezení služeb, které mohou být považovány za služby obecného hospodářského zájmu. Z tohoto důvodu je s výjimkou odvětví, ve kterých existují pravidla Společenství upravující tuto problematiku, úkolem Komise zajistit, aby ve vymezení služeb obecného hospodářského charakteru není žádná zjevná chyba.
- (8) Aby mohl být čl. 86 odst. 2 Smlouvy použitelný, musí být podnik, který je příjemcem podpory, členským státem výslovně pověřen poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu. Podle judikatury podávající výklad čl. 86 odst. 2 Smlouvy musí být v právním aktu pověření uvedena přinejmenším přesná povaha, rozsah a trvání uložené povinnosti poskytovat služby obecného hospodářského zájmu a totožnost dotčených podniků.
- (9) Aby se zajistilo, že budou splněna kritéria stanovená v čl. 86 odst. 2 Smlouvy, je nutno upřesnit podmínky, které je nutno splnit při pověření prováděním služeb obecného hospodářského zájmu. Výši vyrovnávací platby lze totiž správně vypočítat a kontrolovat pouze tehdy, pokud byly závazky veřejné služby, kterými byl daný podnik pověřen, a jakékoli závazky státu jasně stanoveny formálním aktem příslušných veřejných orgánů členského státu. Forma tohoto nástroje se může lišit v závislosti na právním systému jednotlivých členských států, musí však vymezit přesnou povahu, rozsah a trvání závazků veřejné služby a obsahovat název dotčených podniků i vymezení nákladů, které tyto podniky ponесou.
- (10) V rámci vymezení závazků veřejné služby a hodnocení, zda dotčené podniky stanovené závazky plní, by měly členské státy široce spolupracovat, zejména s ohledem na uživatele.
- (11) Aby se předešlo neodůvodněnému narušení hospodářské soutěže, vyžaduje čl. 86 odst. 2 Smlouvy, aby byla vyrovnávací platba omezena rozsahem nezbytným k pokrytí nákladů vynaložených podnikem v souvislosti s plněním závazků veřejné služby, přičemž je třeba zohlednit příslušné příjmy a přiměřený zisk. Těmito náklady se rozumí náklady, které dotčenému podniku skutečně vznikly.
- (12) Vyrovnávací platba, která přesahuje výši skutečně vzniklých nákladů podniku, není nutná pro provozování služeb obecného hospodářského zájmu, a tudíž představuje neslučitelnou státní podporu, která musí být vrácena státu. Vyrovnávací platba poskytnutá na provozování služeb obecného hospodářského zájmu, která však byla ve skutečnosti použita k činnosti na jiném trhu, rovněž není nezbytná k provozování služeb obecného hospodářského zájmu, a tudíž rovněž představuje neslučitelnou státní podporu, která musí být vrácena.
- (13) Aby se zajistil soulad s požadavkem nezbytnosti stanovený v čl. 86 odst. 2 Smlouvy, je nutno upravit právními předpisy výpočet a sledování výše poskytnuté vyrovnávací platby. Členské státy musí pravidelně kontrolovat, zda poskytovaná vyrovnávací platba nevede k nadměrné vyrovnávací platbě. V rámci potřeby poskytnout podnikům a členským státům minimální míru flexibility, jestliže částka nadměrné vyrovnávací platby nepřesáhne 10 %, by mělo být možné, aby částky nadměrné vyrovnávací platby byly převedeny do dalšího období a odečteny od celkové částky vyrovnání, která by byla původně splatná v tomto dalším období. Společnosti poskytující služby obecného hospodářského zájmu v oblasti sociálního bydlení mohou dosahovat velice různé výše tržeb, zejména z důvodu rizika platební neschopnosti nájemců. Proto v případech, kdy tyto společnosti působí výhradně v oblasti poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, může být jakákoli nadměrná vyrovnávací platba za dané období převedena do následujícího období až do výše 20 % roční vyrovnávací platby.

- (14) Jestliže je vyrovnávací platba poskytována podnikům pověřeným provozováním služeb obecného hospodářského zájmu, přičemž její výše nepřesáhne výši nákladů na poskytované služby a jsou dodrženy limity stanovené v tomto rozhodnutí, má Komise za to, že rozvoj obchodu není dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Společenství. Za takovýchto okolností zastává Komise názor, že by vyrovnávací platba měla být považována za státní podporu slučitelnou se společným trhem podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy.
- (15) Malé částky vyrovnávací platby určené podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu s malým obratem neovlivňují obchod ani hospodářskou soutěž v takové míře, že by to bylo v rozporu se zájmy Společenství. Jsou-li splněny podmínky stanovené v tomto rozhodnutí, není proto nezbytné ohlašování předem. Pro účely vymezení rozsahu, v němž se na vyrovnávací platbu nevztahuje povinnost ohlašování předem, je třeba zohlednit obrat podniků, které jsou příjemci vyrovnávací platby za závazek veřejné služby, a míru této vyrovnávací platby.
- (16) Nemocnice a zařízení sociálního bydlení, jež jsou pověřeny úkoly zahrnujícími poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, mají specifickou povahu, kterou je třeba zohlednit. Zejména je třeba brát zřetel na skutečnost, že při stávajícím stavu rozvoje vnitřního trhu neodpovídá míra narušení hospodářské soutěže v těchto odvětvích nutně výši obratu a vyrovnávací platby. Nemocnice poskytující lékařskou péči, popřípadě pohotovostní služby a doplňkové služby v přímém vztahu k hlavní činnosti, zejména v oblasti výzkumu, a zařízení sociálního bydlení poskytovaného znevýhodněným občanům nebo příslušníkům sociálně méně zvyhodněných skupin, kteří nejsou schopni z důvodů omezené solventnosti získat bydlení za tržních podmínek, by proto měly být vyňaty z ohlašovací povinnosti stanovené tímto rozhodnutím, i když výše jimi obdržené vyrovnávací platby přesahuje limity stanovené tímto rozhodnutím, pokud jsou služby, které poskytují, kvalifikovány členskými státy jako služby obecného hospodářského zájmu.
- (17) Článek 73 Smlouvy představuje *lex specialis* ve vztahu k čl. 86 odst. 2. Jsou v něm stanovena pravidla použitelná na vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby v odvětví pozemní dopravy. Citovaný článek vychází z nařízení Rady (EHS) č. 1191/69 ze dne 26. června 1969 o postupu členských států ohledně závazků spojených s veřejnými službami v dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách⁽¹⁾, které stanoví obecné podmínky pro závazky veřejné služby v odvětví pozemní dopravy a určuje postupy pro výpočet vyrovnávací platby. Nařízení (EHS) č. 1191/69 stanoví výjimku pro veškeré vyrovnávací platby, které splňují podmínky ohlašování předem podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy. Umožňuje též členskými státy odchýlit se od jeho ustanovení v případě podniků zajišťujících výhradně městskou, příměstskou nebo regionální dopravu. Je-li tato odchylka uplatněna, řídí se jakákoli vyrovnávací platba za závazek veřejné služby, pokud představuje státní podporu, nařízením Rady (EHS) č. 1107/70 ze dne 4. června 1970 o poskytování podpor dopravě po železnici, silnici a vnitrozemských vodních cestách⁽²⁾. Podle rozsudku ve věci „Altmark“ nelze vyrovnávací platbu, která nespĺňuje ustanovení článku 73, prohlásit za slučitelnou se Smlouvou na základě čl. 86 odst. 2 ani na základě žádného jiného ustanovení Smlouvy. Taková vyrovnávací platba by tudíž neměla spadat do působnosti tohoto rozhodnutí.
- (18) Na námořní a leteckou dopravu se na rozdíl od pozemní dopravy vztahuje ustanovení čl. 86 odst. 2 Smlouvy. Určitá pravidla použitelná na vyrovnávací platby za závazek veřejné služby v odvětvích letecké a námořní dopravy jsou obsažena v nařízení Rady (EHS) č. 2408/92 ze dne 23. července 1992 o přístupu leteckých dopravců Společenství na letecké trasy uvnitř Společenství⁽³⁾ a nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 ze dne 7. prosince 1992 o uplatňování zásady volného pohybu služeb v námořní dopravě v členských státech (námořní kobotáž)⁽⁴⁾. Tato nařízení týkající se letecké a námořní dopravy však na rozdíl od nařízení (EHS) č. 1191/69 neupravují otázku slučitelnosti možných prvků státní podpory ani neobsahují výjimku z informační povinnosti podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy. Je tudíž vhodné použít toto rozhodnutí na vyrovnávací platby za závazek veřejné služby v odvětví letecké a námořní dopravy za předpokladu, že kromě splnění požadavků stanovených v tomto nařízení tyto vyrovnávací platby vyhovují i odvětvovým požadavkům obsaženým v nařízení (EHS) č. 2408/92, popřípadě v nařízení (EHS) č. 3577/92.
- (19) Limity použitelné na vyrovnávací platby za závazek veřejné služby v odvětví letecké a námořní dopravy by měly být obvyklých okolností stejné jako limity obecně používané. V konkrétních případech vyrovnávacích plateb za závazek veřejné služby provozování leteckých nebo námořních spojů na ostrovy i provozování letišť a přístavů, které představují služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 86 odst. 2 Smlouvy, je však

(1) Úř. věst. L 156, 28.6.1969, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (EHS) č. 1893/91 (Úř. věst. L 169, 29.6.1991, s. 1).

(2) Úř. věst. L 130, 15.6.1970, s. 1. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 543/97 (Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 6).

(3) Úř. věst. L 240, 24.8.1992, s. 8. Nařízení naposledy pozměněné aktem o přistoupení z roku 2003.

(4) Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7.

vhodnější stanovit též alternativní limity založené na průměrném ročním množství cestujících, jelikož takový postup přesněji odráží hospodářskou realitu takových činností.

- (20) Toto rozhodnutí vymezuje převážně význam a rozsah výjimky podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy ve smyslu ustálené judikatury Soudního dvora a Soudu prvního stupně i jejího užití Komisí. Jelikož nezasahuje do použitelného hmotného práva v dané oblasti, je prakticky přímo použitelné. Určitá ustanovení tohoto rozhodnutí však přesahují *status quo*, jelikož stanoví dodatečné požadavky, jejichž účelem je umožnit účinné sledování kritérií stanovených v čl. 86 odst. 2. Aby se umožnilo členským státům přijmout v tomto ohledu potřebná opatření, je vhodné určit legisvakantní období jednoho roku před použitím těchto zvláštních ustanovení.
- (21) Výjimka z povinnosti ohlašování předem platná pro určité služby obecného hospodářského zájmu nevylučuje možnost členských států oznámit určitý projekt podpory. Toto oznámení bude hodnoceno v souladu se zásadami rámce Společenství pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby⁽¹⁾.
- (22) Toto rozhodnutí se použije, aniž by byla dotčena ustanovení směrnice Komise 80/723/EHS ze dne 25. června 1980 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř určitých podniků⁽²⁾.
- (23) Toto rozhodnutí se použije, aniž jsou dotčeny předpisy Společenství v oblasti zadávání veřejných zakázek a hospodářské soutěže, zejména pak články 81 a 82 Smlouvy.
- (24) Toto rozhodnutí se použije, aniž jsou dotčena přísnější ustanovení týkající se závazků veřejné služby obsažená v odvětvových právních předpisech Společenství,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět

Toto rozhodnutí stanoví podmínky, za nichž se státní podpora ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytnutá určitým podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu považuje za slučitelnou se společným trhem a je vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 88 odst. 3 Smlouvy.

Článek 2

Rozsah působnosti

1. Toto rozhodnutí se vztahuje na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytnutou podnikům v souvislosti se službami obecného hospodářského zájmu podle čl. 86 odst. 2 Smlouvy, které spadají do některé z těchto kategorií:

- a) vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby poskytnutou podnikům, jejichž průměrný roční obrat před zdaněním za všechny činnosti nepřesáhl v průběhu dvou finančních let předcházejících roku, kdy byl daný podnik pověřen poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu, částku 100 milionů EUR, pokud roční vyrovnávací platba za dotčenou službu nepřesahuje 30 milionů EUR;
- b) vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby poskytovanou nemocnicím vykonávajícími činnosti, jež daný členský stát označil za služby obecného hospodářského zájmu;
- c) vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby poskytování leteckých nebo lodních spojů na ostrovy, na nichž v průběhu dvou rozpočtových let bezprostředně předcházejících roku, v němž bylo vydáno pověření službou obecného hospodářského zájmu, nepřevýšil roční počet cestujících 300 000 osob;
- d) vyrovnávací platbu za závazek veřejné služby poskytnutou letišťům a přístavům, kde v průběhu dvou rozpočtových let předcházejících roku, v němž bylo vydáno pověření službou obecného hospodářského zájmu, nepřevýšil roční počet cestujících 1 000 000 osob na letištích a 300 000 osob v přístavech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 297, 29.11.2005.

⁽²⁾ Úř. věst. L 195, 29.7.1980, s. 35. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2000/52/EC (Úř. věst. L 193, 29.7.2000, s. 75).

Limit 30 milionů EUR uvedený v písmenu a) prvního pododstavce lze stanovit na základě ročního průměru představujícího hodnotu vyrovnávací platby poskytnuté za smluvní období, popřípadě za období pěti let. Pro úvěrové instituce je nutno limit obratu ve hodnotě 100 milionů EUR nahradit limitem ve výši 800 milionů EUR rovnajícím se celkové částce účetní rozvahy.

2. V oblasti letecké a námořní dopravy se toto rozhodnutí vztahuje pouze na státní podporu v podobě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytnuté podnikům v souvislosti se službami obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 86 odst. 2 Smlouvy, který vyhovuje nařízení (EHS) č. 2408/92 a popřípadě nařízení (EHS) č. 3577/92.

Toto rozhodnutí se nepoužije na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované podnikům v odvětví pozemní dopravy.

Článek 3

Slučitelnost a výjimka z ohlašovací povinnosti

Státní podpora ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby splňující podmínky stanovené v tomto rozhodnutí musí být slučitelná se společným trhem a platí pro ni výjimka z povinnosti ohlašování předem, která je stanovena v čl. 88 odst. 3 Smlouvy, aniž by tím byla dotčena přísnější ustanovení týkající se závazků veřejné služby obsažená v odvětvových právních předpisech Společenství.

Článek 4

Pověření

Aby se na závazek veřejné služby vztahovalo toto rozhodnutí, musí být odpovědnost za provozování služeb obecného hospodářského zájmu udělena jedním nebo několika úředními akty, jejichž forma může být upravena právními předpisy příslušného členského státu. V tomto aktu nebo aktech musí být obsaženy zejména tyto údaje:

- a) povaha a délka trvání závazků veřejné služby;
- b) označení dotčeného podniku a území;
- c) povaha případných výhradních nebo zvláštních práv udělených dotčeným podnikům;
- d) ukazatele pro výpočet, kontrolu a hodnocení vyrovnávací platby;

- e) opatření směřující k vyloučení a vrácení jakéhokoli nadměrné vyrovnávací platby.

Článek 5

Vyrovňovací platba

1. Výše vyrovnávací platby je omezena rozsahem nezbytným pro úhradu nákladů vynaložených v souvislosti s plněním závazků veřejné služby, přičemž je třeba zohlednit příslušné příjmy a přiměřený výnos z vlastního kapitálu za plnění těchto závazků. Vyrovnávací platba musí být skutečně využita pro účely provozování služby dotčeného obecného hospodářského zájmu, aniž by byla dotčena schopnost podniku dosáhnout přiměřeného zisku.

Výše vyrovnávací platby zahrnuje veškeré výhody udělené státem nebo ze státních zdrojů v jakékoli formě. Přiměřeným ziskem by se měla rozumět zcela nebo částečně míra návratnosti kapitálu, které podniky dosáhly v průběhu předem dohodnutého časově omezeného období, aniž by byla snížena úroveň kvality služeb, kterými stát pověřil daný podnik.

2. Uvažované náklady zahrnou veškeré náklady spojené s provozováním služeb obecného hospodářského zájmu. Jejich výpočet se provede na základě obecně přijatých zásad kalkulace nákladů takto:

- a) vykonává-li dotčený podnik pouze činnosti v rozsahu služeb obecného hospodářského zájmu, lze zohlednit jeho veškeré náklady;
- b) vykonává-li dotčený podnik rovněž činnosti mimo rozsah služeb obecného hospodářského zájmu, lze zohlednit pouze náklady spojené s poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu;
- c) náklady připisované službám obecného hospodářského zájmu mohou zahrnovat veškeré proměnlivé náklady vynaložené v souvislosti s poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu, odpovídající podíl z fixních nákladů na služby obecného hospodářského zájmu a na jiné činnosti a přiměřený zisk;
- d) náklady spojené s investicemi, zejména týkající se infrastruktury, mohou být zohledněny, pokud jsou nezbytné pro provozování služeb obecného hospodářského zájmu.

3. Příjmy, které mají být zohledněny, musí zahrnovat přinejmenším veškeré příjmy z poskytování služeb obecného hospodářského zájmu. Je-li dotčený podnik držitelem zvláštních nebo výhradních práv spojených s jinou službou obecného hospodářského zájmu vytvářející zisk nad rámec přiměřeného zisku, nebo využívá-li jiných výhod udělených státem, musí být odpovídající přírůstky zisků rovněž zohledněny, bez ohledu na jejich klasifikaci pro účely článku 87 Smlouvy, a připočítávají se k jeho příjmům. Členský stát může též rozhodnout, že zisky plynoucí z jiných činností mimo rozsah služeb obecného hospodářského zájmu musí být zčásti nebo zcela připsány na financování služeb obecného hospodářského zájmu.

4. Pro účely tohoto rozhodnutí je „přiměřeným ziskem“ míra návratnosti vlastního kapitálu zohledňující riziko nebo neexistenci rizika, které pro dotčený podnik vyplývá ze zásahu členského státu, zejména pokud mu stát udělil výhradní nebo zvláštní práva. Tato míra běžně nepřesáhne průměrnou míru platnou v posledních letech v dotčeném odvětví. V odvětvích, v nichž schází podniky, které by mohly sloužit k porovnání s podnikem poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu, lze podnik porovnat s podniky z jiných členských států, v případě nutnosti i z jiných odvětví, za podmínky, že budou vzaty v úvahu zvláštní charakteristiky každého z těchto odvětví. Při určení, co představuje přiměřený zisk, mohou členské státy zavést pobídková kritéria, která zohlední zejména jakost poskytované služby a růst produktivity.

5. Pokud určitá obchodní společnost vykonává i jiné činnosti než poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, musí být příjmy a výdaje spojené s poskytováním příslušné služby obecného hospodářského zájmu na straně jedné a s jinými činnostmi na straně druhé vykazovány v účetnictví odděleně; kromě toho je nutno uvést, podle jakých měřítek byly tyto příjmy a výdaje zařazeny do té či oné skupiny.

Náklady spojené s jinými činnostmi, než je poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, musí pokrýt veškeré variabilní náklady, příslušný podíl sdílených fixních nákladů a přiměřený výnos kapitálu. Na tyto náklady se neposkytne vyrovnávací platba.

Článek 6

Kontrola nadměrných vyrovnávacích plateb

Členské státy musí provádět pravidelné kontroly nebo zajistit, aby byly prováděny pravidelné kontroly směřující ke zjištění, zda podniky nedostávají vyrovnávací platby přesahující výši určenou podle článku 5.

Členské státy jsou povinny vyzvat dotčené podniky, aby vrátily vyplacené nadměrné vyrovnávací platby; do budoucna musí být aktualizovány ukazatele pro výpočet vyrovnávací platby. Nepřesahuje-li výše nadměrné vyrovnávací platby 10 % roční vyrovnávací platby, může být tato vyrovnávací platba převedena do dalšího ročního období a započtena proti vyrovnávacím platbám na toto další období.

V odvětví sociálního bydlení musí členské státy provádět pravidelné kontroly nebo zajistit, aby byly prováděny pravidelné kontroly směřující ke zjištění, zda nedochází k přeplatku vyrovnávací platby na úrovni každého podniku stanovené podle článku 5. Do následujícího období lze převést jakékoli nadměrné vyrovnávací platby nepřesahující 20 % roční vyrovnávací platby, pokud dotčený podnik provozuje výhradně služby obecného hospodářského zájmu.

Článek 7

Dostupnost informací

Členský stát zajistí, aby Komise měla po dobu deseti let k dispozici veškeré údaje nezbytné k určení, zda je poskytovaná vyrovnávací platba slučitelná s tímto rozhodnutím.

Členský stát předloží Komisi na její písemnou žádost veškeré informace, které Komise považuje za nezbytné k určení, zda je platný systém vyrovnávacích plateb slučitelný s tímto rozhodnutím.

Článek 8

Zprávy

Každé tři roky předloží členské státy Komisi pravidelnou zprávu o provádění tohoto rozhodnutí, která obsahuje podrobný popis podmínek použití ve všech odvětvích, včetně odvětví sociálního bydlení a nemocniční péče.

První zpráva bude předložena do 19. prosince 2008.

Článek 9

Vyhodnocení

Nejpozději 19. prosince 2009 provede Komise posouzení dopadů vycházející z faktických informací a výsledků širších konzultací vedených Komisí, zejména na základě údajů poskytnutých členskými státy podle článku 8.

Výsledky posouzení dopadů budou zpřístupněny Evropskému parlamentu, Výboru regionů, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a členským státům.

Článek 10

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 19. prosince 2005.

Ustanovení čl. 4 písm. c), d) a e) a článku 6 se použijí ode dne 29. listopadu 2006.

Článek 11

Určení

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 28. listopadu 2005.

Za Komisi
Neelie KROES
členka Komise